

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 1T/2/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9512100006
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Buvala
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2014:9512100006.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd v Pezinku v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Buvalu a členov senátu JUDr. Igora Králika a JUDr. Emila Klemaniča, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.11.2014 v trestnej veci obžalovaného Z.. J. U.Č. pre trestný čin subvenčného podvodu čiastočne dokonaný a čiastočne v štádiu pokusu podľa § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a), § 14 ods. 1 Trestného zákona, trestný čin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností čiastočne dokonaný a čiastočne v štádiu pokusu podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a), § 14 ods. 1 Trestného zákona takto

rozhodol:

obžalovaný:
Z.. J. U., nar. XX.XX.XXXX vo T. Š., trvale bytom J. Q. XXXX/X,
R.

sa uznáva za vinného, že

v presne nezistenej dobe od polovice roku 2005 do decembra 2006 v R. a následne aj v Bratislave, ako Š.N. M. - R. Mesta R., ako konečného prijímateľa nenávratného finančného príspevku, predložil dňa 09.09.2005 na základe výzvy číslo 1111024-051 zo dňa 06.06.2005 (Opatrenie 1.2), vyhlásenej riadiacim orgánom Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky, v rámci Sektorového operačného programu Priemysel a služby (číslo 1110000), Podpora budovania a rekonštrukcie infraštruktúry (číslo 1111020), žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku pre Mesto R., F.Á. I.. Č.. XX, R., IČO 327646, žiadateľa z verejného sektora v rámci Opatrenia 1.2, Sektorového operačného programu Priemysel a služby, v súvislosti s projektom „Priemyselný park Z. R.-M.“ číslo projektu „priemyselný park“ 11110200042, spracovateľskému orgánu pod riadiacim orgánom, Slovenskej agentúre pre rozvoj investícií a obchodu (SARIO), neposkytol povinné pravdivé údaje týkajúce sa majetkovo právnych vzťahov Mesta R. k pozemkom, slúžiacim na realizáciu uvedeného projektu k nájmovej zmluve zo dňa 06.09.2005, ktorým malo mať Mesto R. prenajaté pozemky slúžiace na realizáciu priemyselného parku od R. S. Y..N..K., podpísal toho istého dňa dodatok, ktorým v mene Mesta R. postúpil predkupné právo na Z. G..Y., hoci v tom čase na základe zmluvy o nájme nehnuteľností s následnou možnosťou jej kúpy č. 0106000222 zo dňa 14.01.2005, mala tie isté pozemky v nájme od R. S. Y..N..K.. spoločnosť Z. G..Y., tento dodatok k nájmovej zmluve nepredložil k žiadosti o poskytnutie NFP, ďalej v rozpore s údajmi uvádzanými v žiadosti schválenej hodnotiacou komisiou, neoznámil, že mesto nezískalo podstatný vplyv v obchodnej spoločnosti Z. G..Y.. ako správcovi priemyselného parku a napriek týmto skutočnostiam podpísal dňa 15.02.2006 so Slovenskou agentúrou pre rozvoj investícií a obchodu (SARIO), zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. VS-05/2006, účinnú od 18.08.2006, na základe ktorej bol Mestu R. poskytnutý nenávratný finančný príspevok v sume 228 515 000 Sk (7 585 308,37 EUR), z ktorého 75% (180 406 579 Sk - 5 988 401,35 EUR) pochádzalo z Európskeho fondu regionálneho rozvoja a 20% (48 108 421 Sk- 1 596 907,02 EUR) zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, zvyšných 5% v sume 12 027 000 Sk (399 223,26 EUR) malo Mesto R. zabezpečiť z vlastných zdrojov, ani po podpise tejto zmluvy v rozpore so schváleným projektom nezabezpečil zaregistrovanie zmlúv o nájme pozemkov a predkupného práva v katastri nehnuteľností a nezabezpečil Mestu R. ako konečnému prijímateľovi podstatný vplyv v spoločnosti Z. R., G..Y., čím konal v rozpore s ustanovením § 3 písm.

e/ Zákona č. 181/2001 Z.z. o poskytovaní dotácií v pôsobnosti Ministerstva hospodárstva SR a v rozpore s podmienkami implementácie Sektorového operačného programu Priemysel a služby, ktorý je financovaný z prostriedkov Európskej únie a štátneho rozpočtu Slovenskej republiky a tým vytvoril podmienky, aby finančné prostriedky, ktoré mali slúžiť výlučne verejnému sektoru, boli použité na zveľadenie a zhodnotenie pozemkov a majetku, ktorý vlastnila súkromná obchodná spoločnosť, avšak do skončenia jeho funkčného obdobia nedošlo k podaniu žiadnej žiadosti o preplatenie finančných prostriedkov

t e d a

- dopustil sa konania, ktoré spočívalo v úmyselnom vytváraní podmienok na to, aby vylákal od iného príspevok zo štátneho rozpočtu a z rozpočtu obce, ktorých poskytnutie a použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňal a to tým, že ho uviedol do omylu v otázke ich splnenia a spôsobil tak škodu veľkého rozsahu, avšak nedošlo k pokusu ani k dokonaniu

- dopustil sa konania, ktoré spočívalo v úmyselnom vytváraní podmienok na to, aby predložil nesprávny doklad a tým umožnil spôsobenie sprenevery prostriedkov zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenských a uvedeným činom spôsobil škodu veľkého rozsahu, avšak nedošlo k pokusu ani k dokonaniu

č í m s p á c h a l

- obzvlášť závažný zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a) Trestného zákona, v štádiu prípravy na zločin podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona,

- obzvlášť závažný zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenských podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 225 ods. 6 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 s poukazom na § 36 písm. j), § 37 písm. h), podľa § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora úradu Špeciálnej prokuratúry GP SR sp.zn. VII/2 Gv 193/08 zo dňa 16. januára 2012, súd vykonal hlavné pojednávanie v dňoch 3. až 6. septembra 2012, 8. októbra 2012 a 5. februára 2013. V priebehu dokazovania vypočul obžalovaného, svedkov a prečítal listinné dôkazy. Následne vo veci rozhodol rozsudkom.

Rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 5. februára 2013 bol na základe odvolania obžalovaného Z. J. U. zrušený uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 To7/2013 zo dňa 26. marca 2014. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR bol zrušený rozsudok založený na nejasných a neúplných skutkových zisteniach, prvostupňový súd sa v ňom nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie s tým, že je potrebné dôkazy opakovať, resp. vykonať ďalšie dôkazy. O aké dôkazy by sa malo jednať, odvolací súd nešpecifikoval. Odvolací súd k zrušenému rozsudku uviedol, že nie je preskúmateľný a prvostupňový súd sa nezaoberal obhajobou obžalovaného ani otázkou subjektívnej stránky naplnenia zákonných znakov skutkových podstát posudzovaných deliktov obžalovaným a nereagoval na obhajobné tvrdenia obžalovaného.

Po doručení uznesenia Najvyššieho súdu SR stranám, súd tieto vyzval na predloženie návrhov na doplnenie dokazovania v zmysle vyššie uvedených záverov. Prokurátor nemal žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Obhajca obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 10. septembra 2014

navrhol vyžiadať z agentúry SARIO správu, či bola v zmysle uzatvorenej zmluvy o poskytnutí NFP využitá možnosť sankcie v neprospech mesta R., obdobnú správu vyžiadať z mesta R. za účelom krížovej kontroly a z mesta R. ďalej vyžiadať správu o aktuálnom využití priemyselného parku M.. Obhajca obžalovaného ďalej uviedol, že doposiaľ vykonané dokazovanie považuje za dostatočné v tom zmysle, aby súd mohol urobiť záver, že obžaloba bola formulovaná nesprávne. Zároveň zdôraznil, že právna kvalifikácia podľa § 261 Trestného zákona obsahuje aj ďalší trestný čin sprenevery a pokiaľ nedošlo k sprenevere, nemôže byť naplnená skutková podstata trestného činu podľa § 261 Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti pri svojom rozhodnutí dňa 25. novembra 2014 súd vychádzal z výsledkov už skôr vykonaného dokazovania, ako aj z listinných dôkazov zabezpečených na návrh obhajoby.

Obžalovaný Z.. J. U. vo svojej výpovedi popísal od začiatku celý priebeh spolupráce s Z. G..Y.. a Z.. N.. Z.. N. mal podľa obžalovaného v minulosti zabezpečovať pre Mesto R. skládku tuhého komunálneho odpadu a poznal všetky politické kluby v Mestskom zastupiteľstve. Dostal od mesta plnú moc na vybavovanie všetkého, čo súviselo s predmetnou žiadosťou.

K majetkovej účasti Mesta R. v Z. G..Y.. uviedol, že 34% podiel bol vypustený pri hlasovaní poslancov v mestskom zastupiteľstve, ale podľa neho na SARIU o tom vedeli.

K podpisu dodatku zmluvy o nájme pozemkov uviedol, že si na to nespomína. Ďalej všeobecne hovoril o tom, ako R. podpisuje rôzne listiny a nemá šancu všetko kontrolovať. Registráciu predkupného práva označil za detail, na ktorý si nepamätá.

Od 15.02.2006, kedy bola schválená žiadosť, do konca roka 2006, kedy končilo jeho funkčné obdobie, nepožiadalo Mesto R. o platbu zo SARIA.

Vo svojej záverečnej reči zdôraznil, že podpismi zmlúv nezvýhodnil súkromnú spoločnosť. Verejné funkcie, ktoré zastával, vykonával čestne a zodpovedne a neobohatil seba ani svoju rodinu.

Hlavného pojednávania po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sa obžalovaný Z.. U. nezúčastnil, požiadal o konanie v neprítomnosti zo zdravotných dôvodov, pričom súdu predložil písomne vyhotovenú záverečnú reč. V tejto uviedol, že mesto malo legálny vzťah k pozemkom a aj vecné bremená k nim. Celá príprava prebehla transparentne s vedomím MsZ bez fakturácie prác do konca roka 2006, kedy skončil pôsobenie na radnici. Nové vedenie mesta v januári 2007 požiadalo SARIO o vyplatenie príspevku na pozemky, ale už v apríli 2007 prednosta úradu zastavil stavebné práce bez prerokovania v zastupiteľstve a primátor bez prerokovania v zastupiteľstve dal zmluvu o výkone správy R. Z. zrušiť na okresnom súde. Podľa neho následná kontrola z MH SR na podnet zatajeného pracovníka úradu bola vykonaná neuveriteľne rýchlo a bola ukončená na základe nekompletných dokladov s podnetom na trestné stíhanie. V závere opätovne uviedol, že sa ničoho protizákonného nedopustil a cíti sa byť nevinný.

Svedkyňa J.. M. U. ako advokátka advokátskej kancelárie sa podieľala na vypracovaní právnych stanovísk k možnosti preplatenia žiadosti Mesta R., vyplývajúcich zo zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, ktorá bola uzatvorená medzi riadiacim orgánom, Ministerstvom hospodárstva SR v zastúpení SARIO a Mestom R.. Vecou sa začala zaoberať až v roku 2008 a podieľala sa na vypracovaní zmluvy o ukončení vzťahu z roku 2011.

Svedok Z.. R.. J. U., ktorý sa zúčastnil kontroly platby vo výške cca 20 miliónov Sk za pozemky, uviedol, že v danej veci bola realizovaná len táto jedna platba za pozemky. K začatiu trestného stíhania došlo až po ich kontrole. Po začatí trestného stíhania už vôbec nemohlo dôjsť k akémukoľvek ďalšiemu preplácaniu ani v prípade, že by pochybenia boli konečným príjemcom odstránené.

Svedok Z.. J. E. bol v rozhodujúcom čase R. J. agentúry SARIO a participoval na prvej fáze posudzovania projektu, teda či žiadosť obsahuje všetko po formálnej stránke. Zúčastnil sa aj dvoch alebo troch kontrol na mieste. Vyjadroval sa aj k čerpaniu finančných prostriedkov, ku ktorému dochádza s postupnosťou, že najprv sa podpíše zmluva, potom sa založí majetok, začne sa realizovať projekt a k financovaniu dôjde predfinancovaním alebo refundáciou. V danej veci jednal z Mesta R. s pani W. a potom so splnomocneným pánom S..

Svedok Z.. H. Ď. vypovedal vo veci ako pôvodný majiteľ pozemkov. Uviedol, že už asi 15 rokov sa zaoberá vyhľadávaním aktuálne nezaujímavých pozemkov. V tomto prípade spoločne s pánom X. mali ambíciu sami vybudovať inžinierske siete, čo však bolo pre nich finančne neúnosné a rovnako finančne

nezvládnuteľné aj pre obec M.. Predmetné pozemky sa nachádzali v katastrálnom území M. a v zmysle platného územného plánu sa s priemyselným parkom pre danú lokalitu počítalo. Následne sa dostal do kontaktu s Z.. N., s ktorým sa dohodol na odpredaji týchto pozemkov. Z.. N. mal požiadavku, aby bola založená akciová spoločnosť. Svoje akcie potom odpredal Z.. N.. Pozemky predával R. S., na ktorú spoločnosť mal kontakt cez Z.. N..

Svedok A. X. popísal, ako bol oslovený Z.. Ď. s návrhom získať pozemky pri obci M.. On osobne postupne nakúpil pozemky vo výmere asi 11,5 hektára a Z.. Ď. zostávajúcu časť do výmery 30 hektárov. Pozemky nakupovali za účelom sceľovania v rokoch 2002 až 2004. Keďže neboli schopní vybudovať priemyselný park, pozemky predali v decembri 2004 leasingovej spoločnosti R. U.. Spoločnosť Z. G..Y.. založili spoločne s Z.. Ď.X. vo februári alebo v marci 2004. Začiatkom roka 2005 z akciovej spoločnosti vystúpil.

Svedok H. U. ako vtedajší zamestnanec leasingovej spoločnosti R. si pre odstup času nespomenul na podrobnosti obchodného prípadu, ktorý sa týkal kúpy pozemkov popisovaných svedkami Z.. H. Ď. a A. X.. Ani po predložení zmlúv o nájme pozemkov a dodatku k tejto zmluve sa nevedel bližšie vyjadriť, resp. uviesť, prečo boli pozemky prenajaté Mestu R.. Nevedel sa vyjadriť ani ku dodatkom k nájmovej zmluve.

Svedok Z.. R. N. ako pracovník R. S. uviedol, že na zmluvy týkajúce sa predmetných pozemkov si nepamätá, nespomína si na obsah týchto zmlúv, ani na vzťah spoločnosti R. S. s Mestom R.. Vysvetlil to tým, že sa jedná o viacročný časový odstup a odvtedy sa podieľal na obdobných obchodných prípadoch, ktoré sa počítajú v stovkách.

Svedkyňa Z.. L. W. uviedla, že v tom čase pracovala ako vedúca útvaru strategického rozvoja na Mestskom úrade v R.. Realizácia priemyselného parku v lokalite M. vyplynula z návrhu Z.. N.. Spoločnosť Z. G..Y.. vybavovala celý proces predloženia žiadosti, a tiež pripravovala aj samotnú žiadosť. Z.. U. splnomocnil na vybavovanie spoločnosť Z. G..Y.. K nadväznosti na generálnu plnú moc bola ona koordinátorkou alebo sprostredkovateľkou, pričom zabezpečovala potrebné doklady k žiadosti. Celú žiadosť spracovala Z. G..Y., bolo to niekedy v júli 2005 a žiadosť bolo potrebné podať do septembra 2005. Samotnú žiadosť pred jej podaním ani nevidela. Z.. U. sa na realizácii projektu podieľal ako štatutár mesta, bol informovaný o príprave materiálov, podľa jej vedomostí niektoré veci s ním boli prejednané, ale nepodieľal sa na vypracovávaní zmlúv.

Prvá žiadosť o platbu bola podaná za účelom nákupu pozemkov. S touto žiadosťou súvisela aj kontrola, ktorú vykonávalo SARIO a pri tejto kontrole bola prítomná.

K majetkovému vstupu mesta do Z. G..Y.. uviedla, že prvé predmetné zasadnutie zastupiteľstva k tejto problematike splnomocnilo Z.. U. podpísať vstup s podielom 34%, ale následne ešte v roku 2005 poslanci nesúhlasili s týmto vstupom, pričom hlasovanie s takým negatívnym výsledkom vyplynulo z rozpravy. Podľa obsahu plnej moci v prospech Z. G..Y., táto spoločnosť mala zabezpečiť žiadosť o implementáciu a správcovstvo. K obsahu samotného správcovstva sa vyjadriť nevedela.

Svedkyňa H.. T. G. ako vedúca odboru správy majetku Mestského úradu R. popisovala veľké rokovanie za účasti všetkých predsedov poslaneckých klubov a členov vedenia mestského úradu, predmetom ktorého bolo prerokovanie všetkých zmlúv, ktoré mali byť predložené pre SARIO a bolo do nich potrebné zapracovať požiadavky mesta, nakoľko boli pripravené a predložené zástupcami Z. G..Y.. Pripomienky, ktoré vzišli z tohto rokovania, boli zapracované do zmlúv a bol prijatý záver, že majú byť predložené na schválenie do mestského zastupiteľstva. Návrhy zmlúv z Z. G..Y.. boli doručené osobne zástupcom Z. G..Y., ale keďže bolo potrebné zapracovať požiadavky mesta a neboli k dispozícii v počítačovej podobe, ona osobne vstúpila do kontaktu so zástupcami Z. G..Y.. Takto upravené zmluvy v potrebnom počte rovnopisov boli podpísané na meste a následne boli dané k dispozícii poslancom na rokovanie mestského zastupiteľstva.

So zástupcami SARIA prvýkrát prišla do kontaktu až v roku 2007 pri prvej kontrole.

Keď z Z. boli predkladané nejaké podklady, na mestský úrad ich doniesol spravidla Z.. S.. Podľa jej vedomostí v zmysle zmluvy o budúcej zmluve mali byť pozemky pod komunikáciami a inžinierskymi sieťami vo vlastníctve mesta a ostatné mali byť v nájme.

Úloha odboru správy majetku pri príprave podkladov pre mestské zastupiteľstvo spočívala v tom, že kontrolovali návrh zmluvy z hľadiska jej výhodnosti pre mesto a z hľadiska jej súladu s právnymi predpismi.

Svedok H.. J. U. ako poslanec mestského zastupiteľstva k problematike priemyselného parku uviedol, že návrh na spoluprácu pochádzal od štatutárneho zástupcu spoločnosti Z. G..Y., resp. O. N.. Tieto spoločnosti zastupoval Z.. N.. Obsahom ponuky na spoluprácu bolo, že majú vysporiadaný pozemok, projekt a obec M., v katastrálnom území ktorého boli tieto pozemky, je pre nich malým partnerom. Úlohou Mesta R. bolo byť prijímateľom dotácie a podieľať sa na príjmoch z prenájmu pozemkov, ktoré mesto odkúpilo. V roku 2005 na júlovom zastupiteľstve bol odsúhlasený majetkový vstup mesta do Z. G..Y. vo výške 34%, avšak zástupcovia spoločnosti si ju cenili na 100 miliónov Sk a 34% predstavovalo 34 miliónov Sk, ktoré mesto nemalo a preto v septembri bolo uznesenie o vstupe mesta do Z. G..Y. zrušené. V projekte na realizáciu priemyselného parku sa počítalo s oprávnenými nákladmi vo výške cca 240 miliónov Sk, z čoho 220 miliónov malo byť získaných z NFP, 12 miliónov malo zaplatiť mesto a ďalších 70 miliónov neoprávnených nákladov, k čomu sa mesto nechcelo zaviazovať, ale bolo to ochotné akceptovať Z. G..Y.. Za takejto situácie príjem mesta mal plynúť od správcu priemyselného parku. Príjmy mesta mali plynúť z nájmu pozemku pod infraštruktúrou, ktorý mesto odkúpilo a tieto pozemky mali byť prenajaté správcovi.

Svedok uviedol, že v súčasnej dobe mesto z vlastných zdrojov odkúpilo 100% akcií Z. G..Y., doplatilo za pozemky, doplatilo vyfinancovanie priemyselného parku, čo mohlo byť spolu okolo 480 miliónov Sk. Ďalej vypovedal, že mal vedomosť o tom, že o poskytnutie NFP sa mohli uchádzať samosprávy, VÚC, nie však súkromné spoločnosti. Pri riešení problematiky priemyselného parku sa neriešil bezprostredný finančný dopad pre mesto, nikto nepovedal, koľko má mesto investovať a aký bude príjem. Mesto chcelo prioritne riešiť otázku zamestnanosti.

Svedok Z.. H. U. ako poslanec mestského zastupiteľstva uviedol, že k realizácii zámeru s priemyselným parkom došlo na základe iniciatívy Z.. N. voči mestu. Mesto chcelo riešiť priemyselný park v inej lokalite, lebo lokalita M. bola mimo katastrálneho územia mesta, avšak rozhodla pripravenosť územia. K bližším podrobnostiam sa pre odstup času vyjadriť nevedel.

Svedok Z.. Š. T. ako poslanec mestského zastupiteľstva si nespomenul na podrobnosti týkajúce sa priemyselného parku a potvrdil len to, že išlo o lokalitu M.. Problematika sa prejednávala v mestskej rade aj v mestskom zastupiteľstve.

Svedok Z.. J. W. ako hlavný kontrolór Mesta R. uviedol, že v mesiaci jún 2005 na rokovaní mestskej rady Z.. U. tlmočil ponuku na vybudovanie priemyselného parku v inej lokalite, ako malo vytypované mesto. V tom čase bola vypísaná výzva na vybudovanie infraštruktúry priemyselných parkov. Výstup z rokovania mestskej rady bol taký, že budú predložené materiály do mestského zastupiteľstva.

Na mimoriadnom zasadnutí mestskej rady dňa 18.07.2005 už boli predložené konkrétne materiály, a to návrh zmluvy o budúcej zmluve vo vzťahu k pozemkom, návrh na vstup mesta do spoločnosti Z. G..Y. a ďalšie materiály potrebné k spracovaniu žiadosti, ktorou by sa mesto mohlo uchádzať o štátnu podporu. Výhrady k takémuto zámeru boli také, že pripravované územie nebolo v katastrálnom území Mesta R., že sa mesto veľmi ponáhľa, že celé to pripravuje niekto mimo mesta a mesto bude zodpovedné za realizáciu. Tejto mestskej rady sa zúčastnil aj Z.. N., ktorý informoval, že Z. G..Y. má všetko pripravené a má dohodnutých aj investorov. Tiež informoval o tom, že rokoval s obcou M., ktorú považoval za malého partnera.

Z.. N. svoje návrhy prezentoval ako jediný spoločník spoločnosti O. N. a väčšinový spoločník Z. G..Y.. Celý zámer sa opätovne prejednával v septembri 2005 na mestskom zastupiteľstve a došlo k vypusteniu majetkovej účasti mesta v Z. G..Y., nakoľko zástupcovia v tejto spoločnosti požadovali za 34%-ný podiel 34 miliónov Sk, ktoré mesto nemalo.

Začiatkom roka 2006 na zasadnutí mestského zastupiteľstva zistil, že sa menili vzťahy k pozemkom a došlo k odkúpeniu piatich hektárov pod infraštruktúrou a k zostávajúcim 25 hektárom malo mať mesto 15 ročný nájomný vzťah od spoločnosti O. N.. Pôvodná dohoda v septembri bola taká, že mesto bude mať pozemky v nájme od leasingovej spoločnosti.

Svedok ďalej popísal ako oponoval pri schvaľovaní zmlúv o správe v tom zmysle, že mesto nemá dostatočné garancie a navrhoval, aby všetky pozemky založilo O. N. v prospech mesta. K schváleniu zmlúv došlo v júni 2006 na mestskom zastupiteľstve. V prvom štádiu v mesiaci september 2005 pri podávaní žiadosti bola vypracovaná zmluva o budúcej zmluve na kúpu pozemkov od O. N. pod infraštruktúrou a nájomná zmluva s leasingovou spoločnosťou v zostávajúcej časti pozemkov, pričom súčasťou zmluvy bolo aj predkupné právo. Mala tam byť formulácia, že bude zapísané predkupné právo aj na katastri. Bola to požiadavka zo SARIA.

Vo vzťahu k správe priemyselného parku svedok uviedol, že si pamätá len toľko, že mesto touto zmluvou prenieslo všetky svoje práva na Z. G..Y..

Svedok ešte vo svojej výpovedi ďalej doplnil, že v súvislosti s rozhodnutím mesta nevstúpiť majetkovým podielom do Z. G..Y., počul od Z.. N. vetu, že „nič sa nestalo, pôjde to bez vás“. V súvislosti so zmluvou o správe vystupoval v prospech toho, aby boli upravené väčšie garancie v prospech mesta a podľa neho bola doplnená garancia, že mestu sa vráti čiastka zodpovedajúca spoluúčasti mesta na celom projekte.

Svedkyňa X. J. ako starostka obce M. sa vyjadrovala ku svojmu stretnutiu s pôvodnými majiteľmi pozemkov Z.. Ď. a pánom X.. Niekedy v roku 2005 prišiel za ňou osobne na obecný úrad Z.. N., ktorý jej navrhol realizáciu výstavby priemyselného parku v danej lokalite. Ďalej dodala, že daňové priznanie k dani z nehnuteľností za rok 2005 na predmetné pozemky podala spoločnosť R. S.. Obec vydávala stavebné povolenia na realizáciu inžinierskych sietí. Ona sa však nevedela vyjadriť ku vzťahom medzi spoločnosťou Z. G..Y.. a Mestom R., ani o majetkových vzťahoch k pozemkom tvoriacich areál priemyselného parku.

Svedok H.. R. F. ako primátor Mesta R., ktorého funkčné obdobie začalo po skončení funkčného obdobia Z.. U., sa v podstate vyjadroval až k problému pri realizácii priemyselného parku. Zmluva o výstavbe samotného parku bola separátna od zmluvy o poskytnutí NFP, Mesto R. ju uzavrelo s D. G..Y.. ako hlavným dodávateľom a mesto muselo faktúry preplácať. Plnenie z týchto zmlúv nebolo previazané na príjem peňazí z NFP. Postupom času mesto odstúpilo od zmluvy o poskytnutí NFP a v tomto zmysle bola uzavretá dohoda s Ministerstvom hospodárstva SR. Správcovstvo priemyselného parku sa vyriešilo tým, že mesto odkúpilo 100% akcií Z. G..Y.. a rovnako kúpilo pozemky. Žiadosť o prvú platbu bola podpísaná až v čase, keď bol primátorom on, niekedy na jar 2007 a potom začali problémy s kontrolou. Tá prvá platba bola asi 20 miliónov Sk za pozemky. Svedok v závere svojej výpovede zhrnul, že vybudovanie priemyselného parku stálo Mesto R. asi 400 miliónov Sk s tým, že 200 miliónov Sk bola hodnota pozemkov a 200 miliónov Sk bola hodnota prác.

Svedok Z.. A. J. ako člen predstavenstva spoločnosti D. G..Y.. a zároveň člen dozornej rady Z. G..Y.. R. k priemyselnému parku uviedol, že nemá konkrétne vedomosti, lebo za spoločnosť Z. G..Y.. bol výkonným človekom Z.. S.. Spoločnosť D. G..Y.. vykonávala v subdodávkach práce pre D. G.. Y.. v konečnom objeme asi 150 miliónov Sk. Spoločnosť D. G..Y.. sa podieľala na vybudovaní výrobnéj haly pre nemeckého investora, tento zámer sa však nenaplnil. Ako člen dozornej rady Z. G..Y.. vedel, že projekt pre SARIO pripravovalo Z. G..Y.. spolu s mestom. Mesto malo vstúpiť asi s 30%-ným podielom, ale neskôr zastupiteľstvo svoje rozhodnutie zrušilo. Po schválení projektu, D. začala výstavbu pre D. G.. Y.. Mesto platilo D. z vlastných finančných prostriedkov.

Svedok Z.. T. S. uviedol, že v rámci spoločnosti Z. G..Y.. sa podieľal na spolupráci s Mestom R. za účelom realizácie priemyselného parku s cieľom, aby mesto dostalo dotáciu. V tom čase bola prezentovaná výzva SARIA. Podľa neho štát hľadal spôsob prípravy pre potencionálnych investorov a reálna cena pozemkov z pohľadu dopytu investorov nezohľadňovala vybudovanie infraštruktúry, čo zjednodušene označil tak, že vydotovaná časť priemyselného parku tvorí infraštruktúru. Podmienky výzvy vo vzťahu k pozemkom mali byť naplnené tak, že mesto bude vlastníkom pozemkov pod infraštruktúrou a ostatné pozemky bude mať v nájme. V tom čase pozemky vlastnila spoločnosť R. S.. Zámer bol taký, že Z. G..Y.. bude park spravovať. Podľa jeho názoru peniaze z Európskej únie mali pomôcť vybudovať infraštruktúru a zabezpečiť tak prílev investícií do regiónu. Benefitom spolupráce Z. G..Y.. s Mestom R., mala byť pre mesto práca pre ľudí a pre spoločnosť Z. G..Y.. získavanie klientov. Podľa neho každý investor v parku mal požívať benefit dotácie z Európskych spoločenstiev.

Svedok potvrdil, že spoločnosť Z. G..Y.. bola založená účelovo pánom Ď. a X.. Následne od nich on ako fyzická osoba odkúpil jednu akciu a spoločnosť O. N. deväť akcií. Nevedel sa vyjadriť k dôvodu, prečo do Z. vstúpila spoločnosť O. N., lebo to bolo osobné rozhodnutie Z.. N., ktorý bol výlučným vlastníkom O. N.. Zároveň bol nosným finančným prvkom.

Vo vzťahu k pozemkom, ktoré tvorili budúci priemyselný park svedok uviedol, že boli vo vlastníctve R., Z. G..Y.. bolo nájomníkom a následne ich dalo mestu do podnájmu. Začiatkom roka 2006, teda už po podaní žiadosti, O. N. odkúpilo pozemky od R., stalo sa ich vlastníkom, dalo ich do prenájmu spoločnosti Z. G..Y.. a spoločnosť Z. G..Y.. ich dala do podnájmu Mestu R.Š..

Vo vzťahu k majetkovej spoluúčasti mesta svedok uviedol, že chceli odbremeniť mesto s tým, že Z. G..Y.. by sa staralo o správu a vyberalo poplatky od investorov. Mestu navrhli podiel vo výške 33% akcií, čo bolo asi 33 miliónov Sk, hoci základné imanie Z. G..Y.. bol jeden milión Sk, ale takýmto spôsobom malo

dôjsť k navýšeniu základného imania. Mesto najprv s takýmto zámerom súhlasilo, ale na jeseň 2005 pri ďalšom hlasovaní vypustilo svoj súhlas s majetkovým vstupom.

V roku 2008, keď došlo k zmene akcionárov, svedok rovnako ako ostatní akcionári odpredal svoju akciu a spoločnosť kúpilo Mesto R.. Mesto požadovalo vyrovnanie všetkých záväzkov Z. G..Y., bolo potrebné navýšenie na 20 miliónov Sk, čiže o 19 miliónov, čo bola schopná zabezpečiť len spoločnosť G. W. S., registrovaná na Cypre, s ktorou jednal Z.. N..

Čo sa týka žiadosti mesta na SARIO, táto bola skompletizovaná spoločnosťou Z. G..Y.. za súčinnosti mesta a on osobne ju odniesol na agentúru.

Vo vzťahu k záväzkom spoločnosti Z. G..Y.. pred jej odkúpením mestom uviedol, že tieto vznikli réžiou spoločnosti a platením leasingu R.. Potom došlo k odpredaju mestu za sumu 115 miliónov Sk a mesto ďalej vyplatilo 38 miliónov Sk spoločnosti O. N. za pozemky. Jeho podiel z odpredaja akcií spoločnosti Z. G..Y.. mestu, bol vo výške 0,5% v pomere 4,5% O. N. a 95% G. W. S..

Svedok Z.. J. N. na hlavnom pojednávaní vypovedal v podstate zhodne ako v prípravnom konaní. Popísal, ako dostal od pána Ď. ponuku na odkúpenie nehnuteľností, ktoré prefinancoval prostredníctvom R. S.. Jeho spoločnosť O. N. podľa leasingovej zmluvy bola budúcim vlastníkom týchto pozemkov. Po vyhlásení výzvy na realizáciu infraštruktúry s pomocou Európskych fondov prostredníctvom agentúry SARIO, kde oprávnenými žiadateľmi mohli byť obce, mestá a VÚC, bol hlavnou podmienkou vlastnícky vzťah k pozemkom alebo nájomný vzťah s prednostným právom kúpy. Vtedy začali zvažovať možnosť spolupráce so subjektom, ktorý by mohol požiadať o podporu. Obec M. bola malou obcou a nebola schopná zabezpečiť plnenie viacerých podmienok výzvy. Podmienky spolupráce s Mestom R. boli zazmluvnené takým spôsobom, aby k ich účinnosti došlo až po úspešnom pridelení projektu. V prípade neúspechu Mesto R. nemalo záujem investovať žiadne prostriedky ani na prípravu, ani na samotné vlastníctvo nehnuteľností. Všetky náklady mala znášať spoločnosť Z. G..Y.. ako budúci správca parku. Žiadosť o NFP bola úspešná a rozhodnutie bolo doručené koncom roka 2005.

Účinnosť projektu mala začať až v roku 2006, čím by došlo k posunu dĺžky nemenného vzťahu vlastníctva k pozemkom, ktorá mala byť 15 rokov. Leasing nebolo možné predĺžiť na takúto dobu, čo mohlo byť budúcim problémom pre porušenie podmienok výzvy. Preto došlo k dohode o ukončení leasingu, aby bolo možné zachovať nezmenené zapísané vlastníctvo na liste vlastníctva podľa podmienok projektu. K jednorazovému vyplateniu došlo spoločnosťou O. N..

Vo vzťahu ku správe priemyselného parku vytvorila sa zmluvná úprava, aby mesto nemuselo investovať prostriedky do imania spoločnosti s tým, že všetky podnikateľské riziká bude znášať Z.. Tým, že hospodárenie parku bolo záležitosťou Z. G..Y., táto spoločnosť mala na starosti aj uzatváranie zmlúv s investormi.

Podľa jeho názoru k problémom došlo po komunálnych voľbách, keď nové vedenie mesta zadalo prípravu auditu zmluvných vzťahov a hlavným problémom vo vzťahu k parku bolo, že zmluvy sú pre Mesto R. nevýhodné a sú výhodné pre spoločnosť Z., avšak dôvody výhodnosti neboli vysvetlené. Keď sa táto správa dostala na Ministerstvo hospodárstva, došlo ku kontrole na Meste R. bez účasti Z. a boli deklarované viaceré nezrovnalosti, ktoré vznikli tým, že neboli kontrolnému orgánu predložené všetky príslušné dokumenty.

K výhradám ministerstva uviedol, že nájomný vzťah je postačujúci a podmienka zápisu vecného bremena bola splnená ako zápis poznámky.

Ku konvalidácii celej situácie došlo, keď mesto odkúpilo 100% akcií spoločnosti Z. G..Y.. a zostávajúcich 20 hektárov pozemkov.

K vlastnej osobe svedok uviedol, že v rámci svojich podnikateľských aktivít má podiel aj v sesterskej spoločnosti D. G..Y.. a je vlastníkom cyperskej spoločnosti G. W. S., prostredníctvom ktorej navýšil základné imanie Z. G..Y.. za účelom úhrady všetkých záväzkov a jej následného odpredaja Mestu R..

Svedok Z.. Z. Z. ako pracovník agentúry SARIO k problematike priemyselného parku R. uviedol, že už pri výpovedi pred vyšetrovateľom v prípravnom konaní ustálil, že v čase začiatkových fáz tohto projektu v agentúre SARIO ešte nepracoval. Potom došlo k nejakým disproporciám podmienok účasti v takomto programe, ale už si nespomína, či sa pochybnosťami o projekte zaoberal v čase, keď pôsobil na SARIU alebo až keď sa to riešilo s vyšetrovateľom. Nespomenul si, s akými osobami riešil problematiku priemyselného parku R. a nepamätal si ani na Z.. U..

Za účelom odstránenia rozporu na návrh obhajoby bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania, ku ktorej uviedol, že v tom čase si pamätal lepšie, nespochybňuje túto výpoveď. Osvedčil aj svoj podpis, ale z aktuálneho pohľadu vo výpovedi boli dosť predikované určité stanoviská, teraz by už bol rezervovanejší a nebol by taký rezolútny.

V prípravnom konaní svedok uviedol, že nedostatočný vplyv Mesta R. bol podľa neho porušením podmienok a rovnako za problematický vtedy označil dodatok číslo 1 k nájmovej zmluve.

Svedok Z.. J. H. bol od decembra 2005 do októbra 2006 generálnym riaditeľom SARIA. V súvislosti s priemyselným parkom v R. na základe výzvy preberali doklady, ale nerobil to osobne, boli na to školení pracovníci. Pokiaľ boli nejaké rokovania, nespomenul si, kto vystupoval za konečného prijímateľa, išlo to mimo neho, lebo on nebol školený na Eurofondy.

Na návrh obhajoby za účelom odstránenia rozporov bola svedkovi prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, pričom uviedol, že generálnym riaditeľom bol v období, ktoré uviedol na hlavnom pojednávaní, ale v prípravnom konaní si lepšie pamätal, že zo svojej pozície podpísal zmluvu o poskytnutí NFP a teda pravdivá je jeho výpoveď v tejto časti z prípravného konania.

So súhlasom prokurátora a obžalovaného bola prečítaná výpoveď svedkyne K. Š., ktorá svoju neúčast na hlavnom pojednávaní zo zdravotných dôvodov ospravedlnila. Z jej výpovede vyplynulo, že bola zamestnankyňou Mestského úradu v R., mala na starosti osvedčovanie podpisov a podľa osvedčovacej knihy osvedčila 35 podpisov Z.. U., 20 podpisov Z.. S. a 10 podpisov Z.. N., avšak v takejto evidencii sa nezapíše, o akú listinu sa jednalo. Nespomenula si, kto priniesol listiny na overenie.

Rovnako so súhlasom prokurátora a obžalovaného bola prečítaná výpoveď svedka L. J., ktorý bol predsedom akciovej spoločnosti Z. G..Y. od augusta 2008, keď mesto odkúpilo akcie tejto spoločnosti. Konkrétne 190 kusov akcií od G. W. S., 9 kusov od O. N. a 1 akciu od Z.. S.. Priemyselný park bol skolaudovaný 30. júna 2009. Od tohto obdobia bol priemyselný park funkčný a čakalo sa len na príchod investorov.

Podľa § 269 Trestného poriadku boli prečítané zo zväzku I trestného spisu, trestné oznámenie (č.l. 43-47), list Ministerstva hospodárstva SR (č.l. 48-50), stanovisko Z. G..Y. R. (č.l. 81-83), zmluva o kúpe akcií (č.l. 152-167), notárska zápisnica z valného zhromaždenia z Z. G..Y. (č.l. 168-170), dohoda akcionárov na navýšení základného imania, zmluva o registrácii zaknihovaných akcií s dvomi dodatkami (č.l. 171-180), notárska zápisnica k založeniu akciovej spoločnosti (č.l. 203-204), dokumentácia ku kúpe pozemkov manželmi Ď. a manželmi X. (č.l. 216-246), dokumentácia k prevodu cenných papierov (č.l. 249-262), dokumentácia k leasingu pozemkov (č.l. 247-248), správa Ministerstva hospodárstva SR o realizácii jednej platby (č.l. 338-339), zoznam majiteľov cenných papierov so stavom k 16.11.2004 a k 14.10.2008 (č.l. 347-349), správa Národnej ústredne Interpolu ku spoločnosti G. W. S. (č.l. 381), správy SARIA zo 16.07.2008 a Ministerstva hospodárstva SR z 18.07.2008 (č.l. 382-383), dokumentácia k priemyselnému parku predložená Mestom R. (č.l. 386-687).

Zo zväzku II trestného spisu boli prečítané, výzva na predkladanie projektov (č.l. 688-397), príručka pre žiadateľa (č.l. 698-886).

Zo zväzku III trestného spisu boli prečítané, potvrdenie o prevzatí podkladov k výzve (č.l. 887), záväzná osnova projektu pre žiadateľa (č.l. 888-1229).

Zo zväzku IV trestného spisu bola prečítaná žiadosť o poskytnutie NFP s prílohami (č.l. 1230-1389).

Zo zväzku V trestného spisu bola prečítaná záverečná správa z Hodnotiacej komisie pre posudzovanie projektov (č.l. 1390-1674).

Zo zväzku VI trestného spisu boli prečítané potvrdenie o registrácii žiadosti o poskytnutie NFP (č.l. 1675), list generálneho riaditeľa SARIA z 27.09.2008 a klarifikácie a kontrolné listy (č.l. 1676-1685), list primátora zo 06.10.2005 s prílohami na SARIO (č.l. 1686-1691), uznesenie hodnotiacej komisie (č.l. 1692-1693), oznámenie o pridelení NFP (č.l. 1694), potvrdenie o zostatku na účte (č.l. 1695), akceptačný list (č.l. 1696-1698), prehlásenie o spôsoboch platby (č.l. 1699), zmluva o poskytnutí NFP (č.l. 1700-1769), dodatky (č.l. 1780-1901).

Zo zväzku VII trestného spisu boli prečítané správa o výsledku kontroly SARIO (č.l. 1902-1929), správa z kontroly MHSR (č.l. 1930-2084), žiadosť konečného prijímateľa o platbu č. 1 (č.l. 2085).

Zo zväzku VIII trestného spisu bola prečítaná odpoveď zo SARIA s prílohami (č.l. 2279-2888).

Zo zväzku IX trestného spisu bola prečítaná správa Mestského úradu R. s materiálmi súvisiacimi s projektom „Priemyselný park Z. R. - M.“ (č.l. 2889-2893, 2894-3431).

Zo zväzku X trestného spisu boli prečítané výpisy z obchodného registra (č.l. 3432-3446), zmluvy o nájme nehnuteľností (č.l. 3447-3528), zmluvy o prevode vlastníctva k nehnuteľnostiam (č.l. 3529-3539), zmluva o zriadení záložného práva (č.l. 3540-3575), dohoda medzi O. N. a Z. R. G..Y. (č.l. 3576-3579), zmluva o výkone správy pri prevádzkovaní priemyselného parku (č.l. 3580-3593), zmluva o budúcej zmluve o podmienkach vstupu Mesta R. do spoločnosti Z. R. G..Y. (č.l. 3594-3610), generálne poverenie

a splnomocnenie (č.l. 3611-3615), správa katastra R. s prílohami (č.l. 3616-3678), štatút Mesta R. (č.l. 3679-3712), zmluva o predčasnom ukončení nájmu nehnuteľností a kúpna zmluva (č.l. 3713-3718), správa o povesti (č.l. 3737).

Zo zväzku XI trestného spisu boli prečítané list MHSR (č.l. 3981), odpis z registra trestov (č.l. 3982), správa leasingovej spoločnosti J. (č.l. 4011), zmluva o nájme nehnuteľností zo dňa 14.01.2005 (č.l. 4012-4023), splátkový kalendár (č.l. 4024-4025), protokol o odovzdaní a prevzatí predmetu leasingu (č.l. 4026-4027), dodatok číslo 1 k leasingovej zmluve (č.l. 4028-4032), lekárska prepúšťacia správa (č.l. 4046-4048), ambulantný nález (č.l. 4049), lekárska správa (č.l. 4050).

Na hlavnom pojednávaní 3. novembra 2014 boli postupom podľa § 269 Trestného poriadku prečítané: zo zv. XII (č.l. 4174-4175) správy Mesta R. zo dňa 20.10.2014 a príloha č. 1-18. Uvedené listiny súviseli s dohodou o ukončení trvania zmluvy o poskytnutí NFP, ktorá bola podpísaná za konečného prijímateľa Mesto R. dňa 30. marca 2011 a za vykonávateľa dňa 31. marca 2011 a s následným finančným vysporiadaním.

Zo zv. XII (č.l. 4241) správa Slovenskej inovačnej a energetickej agentúry zo dňa 23.10.2014, z ktorej vyplýva, že dohodou oboch zmluvných strán bol ukončený zmluvný vzťah medzi SARIOM a Mestom R. na základe zmluvy zo dňa 15.02.2006 a Mesto R. uhradilo dlžnú sumu v dvoch splátkach dňa 25.01.2012 a 23.02.2012, čím boli v plnom rozsahu vysporiadané záväzky zo zmluvy o poskytnutí NFP.

Prokurátor ani obhajoba nemali žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

Všetky vyššie uvedené dôkazy súd hodnotil ako zákonné a hodnotil ich podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne.

Skôr než senát v zmysle ustanovenia § 169 Trestného poriadku pristúpil k porade o rozsudku, podrobne sa oboznámil so záverečnou rečou obhajcu obžalovaného, v ktorej bola v podstate zhrnutá obhajoba obžalovaného spolu s právnou argumentáciou z pohľadu obhajcu obžalovaného. Tento pritom v úvode poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR a v tomto rozhodnutí vytykané nedostatky zrušeného rozsudku zdôraznil, že absentuje uplatnenie akejkoľvek obchodnoprávnej sankcie zo strany účastníkov zmluvy o poskytnutí NFP, či už vo forme odstúpenia od zmluvy, zmluvnej pokuty alebo penále, pričom takúto obchodnú zmluvu považuje ako každú inú, ktorej porušenie nezakladá spáchanie trestného činu. Obhajca ďalej uviedol, že na základe vykonaného dokazovania možno prijať dostatočne odôvodnený záver, že obžalovaný sa nedopustil konania opísaného v podanej obžalobe, skutok tak, ako je opísaný, nie je spôsobilý naplniť zákonné znaky trestných činov a obžalovaný nespáchal žiadny zo žalovaných trestných činov. K tomu ďalej argumentoval tým, že obžalovaný nepredložil žiadosť o poskytnutie NFP, lebo túto fakticky predložil Z.. S., ktorý ju celú aj sumarizoval, čím prebral na seba zodpovednosť za jej úplnosť a kompletnosť. Ďalej namietal, že nie je pravdou, že obžalovaný neposkytol údaje, týkajúce sa majetkoprávnych vzťahov mesta k pozemkom a Mesto R. nemalo uzatvorenú nájomnú zmluvu, lebo nájomné zmluvy tvorili prílohu žiadosti. Ku vplyvu mesta v obchodnej spoločnosti Z., G.. Y.. R. uviedol, že vstup mesta do tejto spoločnosti nebol podmienkou uzatvorenia zmluvy o poskytnutí NFP. Rovnako namietal, že Mestu R. bol poskytnutý NFP v sume 228.515.000,-Sk, lebo účelom zmluvy bolo poskytnutie príspevku formou refundácie oprávnených nákladov po predložení potrebných účtovných dokladov. Zmluva teda len vytvárala možnosť o spolufinancovanie. K opomenutiu registrácie predkupného práva v katastri nehnuteľností obhajca uviedol, že nebolo povinnosťou účastníka zmluvy o NFP registrovať nájomné zmluvy v katastri nehnuteľností.

Obhajca obžalovaného ďalej argumentoval, prečo v danej veci nemohla byť naplnená skutková podstata trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, lebo obžalovaný nespĺňa požiadavku špeciálneho subjektu určeného touto skutkovou podstatou a rovnako nedošlo k sprenevere finančných prostriedkov, lebo Mestu R. neboli poskytnuté žiadne finančné prostriedky. Rovnako argumentoval tým, že je principiálne vylúčený jednočinný súbeh trestných činov podľa § 261 a § 225 Trestného zákona. K trestnému činu podľa § 225 Trestného zákona uviedol, že v danom prípade žiadosť, resp. príručka pre žiadateľa, či výzva na predkladanie ponúk nie sú všeobecne záväzným právnym predpisom a podmienky pre podávanie žiadosti o NFP neboli uvedené vo všeobecne záväznom právnom predpise.

K subjektívnej stránke obhajca uviedol, že nárok na poskytnutie príspevku bol zabezpečený záložným právom k majetku prijímateľa Mesta R., čo preukazuje absenciu subjektívnej stránky. Obžalovaný konal rozhodne v dobrom úmysle.

V závere obhajca uviedol, že je úplným nepochopením danej projektovej schémy, ak niekto tvrdí, že sa zhodnotili pozemky a majetok súkromnej spoločnosti, lebo vybudovaná infraštruktúra sa stala majetkom mesta, v Slovenskej republike platí oddelené vlastníctvo pozemku a stavby na ňom, lebo pozemok a stavba sú samostatnými vecami, a keď teda mesto postavilo inžinierske siete na pozemkoch, jemu v tom čase nepatriacich, vznikol práve opačný efekt a pozemky sa znehodnotili cudzou legálnou stavbou. Inžinierske siete sa stali majetkom nie majiteľa pozemkov, ale majetkom staviteľa, teda Mesta R..

Skôr než súd zaujme právne stanovisko k jednotlivej právnej argumentácii tak, ako bola vyššie rekapitulovaná, je potrebné uviesť, že obžalovaný a jeho obhajca môžu vyvodzovať takýto záver, pretože obžalovaný má právo brániť sa spôsobom, ktorý uzná za vhodný, ale pokiaľ by ktokoľvek iný chcel prezentovať rovnaké právne hodnotenie, musí sa dostať do rozporu s pravidlami logického úsudku.

K hodnoteniu jednotlivých dôkazov súd uvádza nasledovné:

Výpovede svedkov Z.. H. Ď. a A. X. súd hodnotil ako hodnoverné a z týchto výpovedí zistil, že títo svedkovia vlastne zabezpečili prvotné scelenie pozemkov pre budúci priemyselný park, svoj zámer s poukazom na vlastné finančné možnosti realizovať nedokázali, z podnetu Z.. N. založili akciovú spoločnosť Z., ktorá v tom čase vlastne nemala s výnimkou pozemkov žiadnu reálnu hodnotu. Pozemky neskôr previedli na Z. G..Y...

O hodnovernosti výpovedí svedkov Z.. T. S. a Z.. J. N. v rozsahu, ako vypovedali tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, súd nemal dôvod pochybovať. Výpovede týchto dvoch svedkov vyhodnotil súd v tom zmysle, že mienili realizovať priemyselný park v lokalite M. takým spôsobom, že si udržia kontrolu nad celým projektom, hoci konečným prijímateľom nenávratného finančného príspevku mohla byť len obec alebo vyšší územný celok. Po tom, čo zistili, že obec M. nebude vhodným partnerom pre realizáciu takéhoto zámeru, oslovili prostredníctvom Z.. U. Mesto R.. Pri riešení majetkovej účasti mesta v spoločnosti Z. G..Y..., ktorá bola krátko predtým účelovo založená, požadovali za 34%-ný podiel sumu 34 miliónov Sk, ktorá bola dôvodom, prečo poslanci mestského zastupiteľstva v hlasovaní zámer mesta o majetkovom vstupe prehodnotili.

V súvislosti s výpoveďou svedka Z.. J. W., ktorý bol hlavným kontrolórom Mesta R., súd poukazuje na jeho argumentáciu ohľadne výhrad k uponáhľanosti celého zámeru k tomu, že niekto všetko pripravuje mimo mesta, ale mesto má byť zodpovedné za realizáciu a nebude mať dostatočný vplyv.

Výpovede svedkov J.. M. U. a Z.. R.. J. U. súd hodnotil ako výpovede svedkov, ktorí sa s celou problematikou stretli až následne po podaní žiadosti, v súvislosti s kontrolou prvej a jedinej realizovanej platby v prospech Mesta R..

Svedok Z.. J. E. sa vyjadroval všeobecne k formálnej stránke schvaľovania projektov a v podstate neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti.

Svedkovia H. U. a Z.. R. N. vypovedali za leasingovú spoločnosť R. a ich výpovede žiadnym spôsobom neobjasnili okolnosti, za ktorých došlo k podpisu leasingovej zmluvy so spoločnosťou Z. G..Y., resp. v súvislosti s nájomnou zmluvou s Mestom R.. Odvolávali sa na časový odstup a množstvo obdobných prípadov.

Z výpovede svedkyne Z.. L. W. vyplynulo, že síce mala zastrešovať prípravu podkladov ku žiadosti, avšak v skutočnosti celú žiadosť spracovali zástupcovia Z. G..Y...

Svedkyňa H.. T. G. svojou výpoveďou tiež potvrdila, že všetko bolo pripravované spoločnosťou Z. G..Y., kedy ona ako osoba zodpovedná za právnu stránku uzatváraných zmlúv, tieto len korigovala po tom, čo jej boli v elektronickej forme zaslané spoločnosťou Z. G..Y...

Svedkovia H.. J. U., Z.. H. U.Q. a Z.. Š. T. ako poslanci mestského zastupiteľstva rovnako potvrdili, že k realizácii zámeru došlo z iniciatívy Z.. N. voči mestu a úlohou Mesta R. bolo byť prijímateľom dotácie.

Z výpovede svedkyne X. J. mal súd rovnako za preukázané, že obec M. bola Z.. N. oslovená so zámerom na výstavbu priemyselného parku ako prvá. Z jej výpovede však nevyplynuli žiadne ďalšie skutkovo významné okolnosti.

Z výpovede svedka H.. R. F. súd považoval za podstatné, že mesto uzavrelo zmluvu o výstavbe samotného parku nezávisle od zmluvy o poskytnutí NFP a hlavnému dodávateľovi D. G.. Y.. muselo faktúry preplácať. Došlo tak k situácii, že mesto odstúpilo od zmluvy o poskytnutí NFP, odkúpilo všetky pozemky, odkúpilo 100% akcií Z. G..Y.. a do priemyselného parku investovalo cca 400 miliónov Sk.

Z výpovede svedka Z.. A. J. vyplynulo veľmi úzke personálne prepojenie medzi spoločnosťami D. G..Y.., Z. G..Y.. a D. G..Y..

Výpovede svedkov Z.. Z. Z. a Z.. J. H. za agentúru SARIO nenapomohli objasniť skutkový stav.

K úvahám, ktorými sa senát spravoval pri rozhodovaní, či sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný je potrebné uviesť, že z celého dokazovania vyplýva vysoká miera sofistického správania sa zástupcov spoločnosti Z. G..Y.. R.. Súd napriek obžalovacej zásade v zmysle ustanovenia § 2 ods. 15 Trestného poriadku, v zmysle ktorej môže rozhodovať len na základe obžaloby prokurátora, v danom prípade k obžalovanému Z.. U., nemôže nepoukázať na konanie iných osôb, ktoré v podstate od počiatku organizovali celý projekt priemyselného parku. Už samotné založenie tejto akciovej spoločnosti bolo z ich iniciatívy a po neúspechu pri pokuse o realizáciu v obci M. realizovali tento zámer prostredníctvom Mesta R. za aktívnej účasti práve obžalovaného v tom zmysle, ako bude ďalej špecifikované. Spoločnosť Z. G..Y.. R. prostredníctvom osôb konajúcich v jej mene bola faktickým vlastníkom pozemkov, na ktorých mal byť realizovaný priemyselný park s tým, že prenájom pozemkov Mestom R. bol len kvôli takejto požiadavke, ktorej splnenie umožňovalo poskytnutie NFP. Išlo o vytváranie značne neprehľadnej spleti rôznych zmlúv vo vzťahu k samotným pozemkom, ako aj ku následnej správe priemyselného parku formálnym deklarováním majetkovej spoluúčasti mesta v správcovskej organizácii, čo umožňovalo opätovne obísť požiadavku na verejné obstarávanie tým, že bola formálne deklarovaná bezodplatnosť tejto správy. Chýba akýkoľvek ekonomický motív k takémuto správaniu sa osôb vystupujúcich v mene spoločnosti Z. G..Y.., ktorá mala vo faktickom vlastníctve pozemky a jedinou možnosťou pre zisk, ako legitímny podnikateľský zámer, mohol slúžiť práve predaj týchto pozemkov. V skutočnosti však v zmysle celej neprehľadnej spleti zmlúv a problematických nejednoznačných vzťahov dochádzalo k situácii, že Mesto R. bude len formálnym žiadateľom NFP, ziska do vlastníctva pozemky pod infraštruktúrou a celá zostávajúca časť priemyselného parku s možnosťou jej ekonomického využitia sa po 15-tich rokoch dostane do opätovného vlastníctva Z. G..Y.., na ktorých táto spoločnosť bude v podstate po celú dobu 15-tich rokov, formálne v mene mesta, podnikáť v priemyselnom parku.

K takémuto záveru súd oprávňujú správa SARIO zo dňa 03.04.2007 o výsledku kontroly, nájomná zmluva s dodatkom, ďalšie nájomné a kúpnopredajné, resp. leasingové zmluvy k pozemkom, absencia predkupného práva (§ 603 ods. 2 O.Z.) nezaevidovaného v katastri nehnuteľnosti, skutočnosť, že generálne poverenie a splnomocnenie podpísané primátorom Z.. U. bolo zo dňa 06.09.2005, teda v čase, kedy už bolo všetko pripravené zástupcami Z. G..Y.. Tento záver podporujú aj nájomné zmluvy uzatvárané ešte v januári 2005 medzi spoločnosťou Z. R. G..Y.. a spoločnosťou D., formulácia zmluvy o výkone správy zo dňa 06.09.2005, v zmysle ktorej správca je oprávneným subjektom na užívanie pozemkov, na ktorých sa bude realizovať výstavba priemyselného parku, je oprávnený tieto pozemky prenajať tretej osobe i na nich hospodáriť. Výkon správy priemyselného parku bude správca vykonávať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Rovnako jednostranne v prospech Z. G..Y.. vyznieva zmluva o správe v časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty pre prípad, že by mesto uskutočnilo právne úkony, obmedzujúce správcu Z. G..Y.. alebo vlastníka pozemkov spoločnosť O. N. Y..N..K.. v možnosti prístupu alebo pripojenia na inžinierske siete, alebo pre prípad prevedenia vlastníctva k prístupovým pozemkom alebo k inžinierskym sieťam na tretiu osobu bez predchádzajúceho zriadenia vecného bremena s dovetkom, že v prípade uplatnenia ustanovenia o zmluvnej pokute sa správca po 15-tich rokoch stane majiteľom zhodnotenia stavebných objektov priemyselného parku bezodplatne.

S poukazom na vyššie uvádzané dôkazy dospel súd k záveru, že skutok, tak ako bolo uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, sa stal. Obžalovaný ako Š. M. - R. Mesta R. predložil žiadosť o NFP, nakoľko z celej dokumentácie jednoznačne vyplýva, kto je žiadateľom, kto je konečným príjemcom a nikde sa nehovorí o „doručovateľovi“ žiadosti ani o „spracovateľovi“ žiadosti. Rovnako je nesporné, že boli poskytnuté údaje nezodpovedajúce skutočnosti, ktoré sa týkali majetkovo právnych vzťahov Mesta R. k pozemkom, na ktorých malo dôjsť k realizácii priemyselného parku. Zmluva o nájme pozemkov bola podpísaná dňa 06.09.2005 medzi spoločnosťou R. S. Y..N..K.. a Mestom R., avšak toho istého dňa bol podpísaný aj dodatok ku tejto zmluve, ktorý na rozdiel od samotnej zmluvy už nebol predkladaný spoločne so žiadosťou. Práve v zmysle tohto dodatku, ktorý nebol doložený ku žiadosti, mesto postúpilo predkupné právo na spoločnosť Z. G..Y.. R.. Okrem toho súd má vážnu pochybnosť o samotnej nájmovej zmluve, ktorá duplicitne riešila vzťahy k predmetným pozemkom, ktoré v tom čase už mala v prenájme spoločnosť Z. R. G..Y.. na základe leasingovej zmluvy zo dňa 14.01.2005. Nie je teda zrejmé, ako mohla leasingová spoločnosť počas trvania zmluvného vzťahu prenajať pozemky ďalšiemu subjektu. Ďalej súd uvádza, že leasingová zmluva o prenájme pozemkov v prospech spoločnosti Z. G..Y.. R. zo dňa 14.01.2005 bola riadne chronologicky číslovaná, zatiaľ čo zmluva o nájme v prospech Mesta R. nebola žiadnym spôsobom očíslovaná a v takejto podobe bola predložená ku žiadosti o NFP. Zmätočne pôsobí aj dátum podpisu (zv. č. IV, č.l. 1368) 07.09.2005, pričom overenie podpisu je zo dňa 06.09.2005. Dodatok č. 1 je zo dňa 06.09.2005 a je označený ako dodatok ku zmluve zo dňa 06.09.2005, hoci podpísaná mala byť 07.09.2005. V rôznych listinných dôkazoch je potom uvádzaný rôzny dátum 06.09.2005, resp. 07.09.2005 k tejto nájmovej zmluve. Čo sa týka ďalšej časti nejasnosti k majetkoprávnym vzťahom a požiadavke na zriadenie predkupného práva, opäť tu vyvstáva okrem faktu, že dodatok už nebol predložený ku samotnej žiadosti o NFP a práve v zmysle tohto dodatku sa Mesto R. zrieklo svojho práva v prospech spoločnosti Z. G..Y.., závažnejší fakt, že predkupné právo tak, ako bolo deklarované v nájmovej zmluve, ktorá bola predložená ku žiadosti o NFP bez jeho následnej registrácie na katastri nehnuteľností, bolo len vo forme obligačného záväzku a nie vecného práva, nakoľko bez akéhokoľvek vedomia súhlasu či úkonu zo strany Mesta R. dňa 13.02.2006 došlo k prevodu vlastníctva k nehnuteľnostiam R. S. na O. N. Y..N..K.. a samotná zmluva o poskytnutí NFP obžalovaným bola podpísaná 15.02.2006.

Podľa § 603 ods. 2 Občianskeho zákonníka predkupné právo možno dohodnúť aj ako vecné právo, ktoré pôsobí aj voči nástupcom kupujúceho. Zmluva sa musí uzavrieť písomne a predkupné právo sa nadobúda vkladom do katastra nehnuteľností. Ak predávajúci nekúpil vec ponúknutú kupujúcim, zostáva mu zachované predkupné právo aj voči jeho právnomu nástupcovi.

K úvahám, ktorými sa súd spravoval pri posudzovaní, či tento skutok má znaky niektorého trestného činu, súd v zmysle obžaloby vychádzal z právnej kvalifikácie podľa § 225 a § 261 Trestného zákona.

Trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 Trestného zákona sa dopustí ten, kto použije alebo predloží falšovaný, nesprávny alebo neúplný výkaz alebo doklad alebo neposkytne povinné údaje, alebo použije prostriedky zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev, z rozpočtu spravovaného Európskymi spoločenstvami alebo v zastúpení Európskych spoločenstiev na iný účel ako boli pôvodne určené a tým umožní spôsobenie sprenevery alebo protiprávne zadržanie prostriedkov z uvedeného rozpočtu.

Túto skutkovú podstatu je potrebné vykladať aj v súlade so znením ustanovenia § 7 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého trestnosť činu sa posudzuje podľa Trestného zákona aj vtedy, ak to ustanovuje medzinárodná zmluva, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ktorou je Slovenská republika viazaná.

Dohovor, vyhotovený na základe článku K3 zmluvy o Európskej únii o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (703/2004 Z. z. - o prístupe SR k Dohovoru o ochrane finančných záujmov ES), deklaruje záujem členských štátov Európskej únie zabezpečiť, aby ich trestnoprávne normy účinne prispievali k ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev s presvedčením, že pre takúto ochranu je potrebné trestne stíhať podvodné konanie poškodzujúce tieto záujmy a že na tento účel treba prijať jednotnú definíciu.

Podľa článku 1 vyššie citovaného Dohovoru, je podvodom v súvislosti s výdavkami každý úmyselný čin alebo opomenutie súvisiace s

- používaním alebo predkladaním nepravých, nesprávnych alebo neúplných výkazov alebo dokumentov, ktoré majú za následok odcudzenie alebo protiprávne zadržanie finančných prostriedkov zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev alebo z rozpočtov spravovaných Európskymi spoločenstvami alebo v ich mene,
- nezverejnením informácií v rozpore s konkrétnou povinnosťou, ktoré má rovnaký účinok,
- nesprávnym použitím týchto finančných prostriedkov na iné účely, ako sú tie, na ktoré boli pôvodne vyčlenené.

V zmysle tohto Dohovoru každý členský štát prijme nevyhnutné a náležité opatrenia na začlenenie takto popísaného podvodného konania do svojich vnútroštátnych trestnoprávných noriem s tým účinkom, že konanie v ňom uvedené sa bude považovať za trestný čin.

V článku 2 Dohovoru je uvedené, že každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia zabezpečujúce, aby sa za uvedené konanie ukladali účinné, úmerné a odstrašujúce tresty, ktoré by prinajmenšom v prípadoch závažného podvodu zahŕňali aj tresty odňatia slobody s možnosťou extradície.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že ustanovenie trestného činu podľa § 261 ods. 1 Trestného zákona zabezpečuje práve vyššie požadované úmysly vyjadrené v Dohovore a teda nejde v žiadnom prípade o spreneveru v zmysle trestného činu, tak ako ho pozná naše trestné právo, ale ide o akékoľvek podvodné konanie, ktoré má za následok odcudzenie alebo protiprávne zadržanie finančných prostriedkov zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev alebo z rozpočtov spravovaných Európskymi spoločenstvami alebo v ich mene.

V predmetnej veci finančné prostriedky Európskej únie mali zabezpečiť podporu budovania a rekonštrukcie infraštruktúry a umožniť verejnému sektoru zabezpečiť rozvoj podnikania v oblasti priemyslu a služieb. Za oprávnené náklady možno považovať len tie, na ktoré bolo vykonané verejné obstarávanie, finančná pomoc bola poskytnutá na princípe spolufinancovania v pomere 75 % z oprávnených nákladov z Európskeho fondu regionálneho rozvoja a 25 % z oprávnených nákladov zo štátneho rozpočtu SR a z vlastných zdrojov konečného prijímateľa, ktorým mohli byť len vyššie územné celky, obec a mestá, združenie obcí / miest / združenie VÚC a rozpočtové a príspevkové organizácie zriadené mestami, obcami a VÚC, zabezpečujúce rozvoj priemyslu a vybraných služieb.

Priamo v zmluve o poskytnutí NFP je uvedené, že prostriedky Európskej únie boli poskytnuté SR z rozpočtu EÚ, ktoré sa v SR poskytujú prostredníctvom platobného orgánu, ktorým je Ministerstvo financií SR. Z článku V bod 2 vyplýva zloženie finančného príspevku, kde je výslovne uvedené, že 75 % z celkových oprávnených nákladov je z príspevku ERDF.

Týmto finančným prostriedkom nie je poskytovaná ochrana prostredníctvom ustanovenia § 225 Trestného zákona.

V danom prípade nie je rozhodujúce, že v technike poskytovania týchto finančných prostriedkov išlo o refundáciu už vynaložených nákladov, čo je spôsobené podmienkami poskytovania prostriedkov z fondov Európskych spoločenstiev priamo v Slovenskej republike cez ich prerozdelenie, v danom prípade prostredníctvom platobného orgánu (ministerstvo financií), ktoré sa nestáva ich vlastníkom, ale ostáva správcom takýchto prostriedkov.

V zmysle vyššie uvedenej právnej argumentácie, súd považuje za jednoznačne preukázané, že konanie ustálené v skutkovej vete tohto rozsudku, jednoznačne napĺňa skutkovú podstatu trestného činu podľa § 261 Trestného zákona ods. 1, ods. 4 písm. a) v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona. Zároveň tým považuje v plnom rozsahu za vyvrátenú obhajobu obžalovaného, že pokiaľ nedošlo k vyplateniu finančných prostriedkov, tieto nemohli byť spreneverené a teda takéto konanie nemôže byť kvalifikované podľa § 261 Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvádzanú právnu argumentáciu, je súd toho názoru, že jednočinný súbeh obzvlášť závažného zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 Trestného zákona a obzvlášť závažného

zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 Trestného zákona je možný preto, lebo každý z uvedených trestných činov chráni iný objekt.

Trestného činu subvenčného podvodu podľa § 225 Trestného zákona sa dopustí ten, kto vyláka od iného dotáciu, subvenciu, príspevok alebo iné plnenie zo štátneho rozpočtu, z rozpočtu verejno-právnej inštitúcie, rozpočtu štátneho fondu, rozpočtu vyššieho územného celku alebo rozpočtu obce, ktorých poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňa a to tým, že ho uvedie do omylu v otázke ich splnenia.

Priamo v zmluve o poskytnutí NFP v článku II bod 5 je uvedené, že prijímateľ berie na vedomie, že na použitie finančného príspevku, kontrolu jeho použitia sa vzťahuje režim upravený v legislatíve ES a v legislatíve SR, napríklad Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy, kde v ustanovení § 31 ods. 1 písm. a) je uvedené, že porušením finančnej disciplíny je poskytnutie alebo použitie verejných prostriedkov v rozpore s určeným účelom.

V danej veci účelom NFP bolo spolufinancovanie schváleného projektu prijímateľa, ktorým v žiadnom prípade nemohla byť súkromná spoločnosť.

Po prijatí záveru, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, sa stal a po závere, že tento skutok má všetky znaky trestných činov podľa § 261 a § 225 Trestného zákona, súd posudzoval otázku, či skutok spáchal obžalovaný.

Obhajobu obžalovaného Z. J. U. v tom zmysle, že si nespomína na podpis dodatku ku zmluve o nájme pozemkov, súd vyhodnotil ako účelovú. Z listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že zmluva o nájme pozemkov (zv. IV, č.l. 1364-1369) bola podpísaná v rovnaký deň, ako dodatok k tejto zmluve (zv. I, č.l. 428-432), t.j. dňa 06.09.2005. Je teda zrejmé, že obžalovaný musel obe listiny podpisovať v rovnaký deň. Súd rovnako neakceptoval obhajobu obžalovaného v tom zmysle, že R. podpisuje rôzne listiny a nemá šancu všetko skontrolovať. V tejto súvislosti súd považuje za podstatné, že samotná zmluva o nájme sa stala súčasťou príloh ku žiadosti o poskytnutie NFP, zatiaľ čo dodatok ku tejto žiadosti pripojený nebol. V prípade, že obžalovaný ďalej na svoju obhajobu uviedol, že registrácia predkupného práva v prospech Mesta R. bola podľa neho detail, na ktorý si nepamätá, súd poukazuje na tú skutočnosť, že sa jednalo o rozhodujúcu právnu skutočnosť, ktorá mala vplyv na hodnotenie vzťahu Mesta R.Š. k nehnuteľnostiam - pozemkom, na ktorých mal byť vybudovaný priemyselný park, kde alternatívou pre vlastnícke vzťahy bol dlhodobý vzťah na dobu 15 rokov, pri súčasnom zriadení predkupného práva v zmysle § 603 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď v zmysle tohto ustanovenia sa predkupné právo nadobúda vkladom do katastra nehnuteľností.

K obhajobe obžalovaného v tom smere, že mesto nezískalo podstatný vplyv v spoločnosti Z. G.Y., ako bolo pôvodne deklarované v zmluve o budúcej zmluve na základe rozhodnutia poslancov mestského zastupiteľstva, súd poukazuje na výpovede svedkov, ktorí uviedli, že primátor vstúpil do jednania s predstaviteľmi spoločnosti Z. G.Y. v mene Mesta R. ako prvý, Mesto R. zastupoval pri podpise všetkých zmlúv ako štatutárny zástupca a v čase (15.02.2006), keď bola podávaná predmetná žiadosť, už vedel, že poslanci v hlasovaní rozhodli o tom, že mesto sa nebude majetkovo podieľať v spoločnosti Z. G.Y... Bol uzrozumený s tým, že sa jedná o jednu zo základných náležitostí žiadosti.

Obžalovaný Z. U. 10.08.2005 podpísal čestné vyhlásenie žiadateľa o pravdivosti údajov, ako Š. M. Mesta R. - žiadateľa o NFP zo štrukturálnych fondov EÚ v tom zmysle, že všetky údaje uvedené v žiadosti sú pravdivé a neboli zamlčané žiadne skutočnosti, ktoré by žiadateľa neoprávňovali uchádzať sa o finančný príspevok z EÚ a štátnej pomoci. Toho istého dňa podpísal čestné vyhlásenie žiadateľa o informovaní pri zmene údajov, v zmysle ktorého pri akejkoľvek zmene údajov uvedených v žiadosti o NFP, záväznej osnove projektu a povinných prílohách od odovzdania žiadosti po nadobudnutie účinnosti zmluvy o poskytnutí NFP bude informovať o týchto zmenách v lehote do siedmich dní od uskutočnenia tejto zmeny.

K argumentácii obhajoby v zmysle záverečnej reči súd uvádza;

Že žiadosť Z. U. nepredkladal, ale Z. S. prebral na seba zodpovednosť za jej úplnosť a kompletnosť, je úplne nelogické, nakoľko Mesto R.Š. ako konečný prijímateľ bolo plne zodpovedné za implementáciu daného projektu, za dosiahnutie stanovených cieľov i za splnenie všetkých zadaných a schválených pravidiel prečerpania finančných prostriedkov. „Predloženie žiadosti“

nemožno ponímať doslovne, že táto bola predložená doručovateľom prípadne spracovateľom, pretože jediným oprávneným štatutárnym zástupcom bol obžalovaný ako R. a práve on podpisoval čestné prehlásenia ku tejto žiadosti.

Že obžalovaný nepredložil potrebné údaje k majetkoprávnym vzťahom mesta k pozemkom, nakoľko povinnosť spracovať žiadosť ako aj kompletizácia tejto žiadosti mala vyplývať zo zmluvy o výkone správy pri prevádzkovaní priemyselného parku pre Z. G..Y., opäť právne neobstojí, nakoľko za správnosť žiadosti opäť zodpovedal obžalovaný a svoju zodpovednosť nemôže na základe plnej moci preniesť na nikoho iného.

Že Mesto R. nemalo uzatvorenú nájomnú zmluvu, nezodpovedá ani samotnej obžalobe, nakoľko obžalovanému nebolo kladené za vinu, že neuzatvoril nájomnú zmluvu, ale skutočnosť, že podpísal dodatok, ktorým mesto prišlo o predkupné právo, a to v rovnaký deň, ako podpísal samotnú nájomnú zmluvu.

Že Mesto R. nezískalo podstatný vplyv v obchodnej spoločnosti Z. R. G..Y.. bolo zohľadnené v skutkovej vete výroku tohto rozsudku v tom zmysle, že súd nekladie za vinu obžalovanému nezískanie vplyvu, ale neoznámenie rozhodnutia mestského zastupiteľstva v stanovenej lehote, resp. neoznámenie tohto faktu už pri podpise zmluvy.

Že Mestu R. nebol poskytnutý nenávratný finančný príspevok, je argumentom, ktorý ignoruje štádia trestného činu, t.j. prípravu, pokus a dokonaný trestný čin.

Že obžalovaný nezabezpečil registráciu zmlúv na katastri, čo podľa obhajoby nemá žiadne právne následky vo vzťahu k nájomnému vzťahu s tým, že takáto povinnosť nevyplýva zo zmluvy o poskytnutí NFP, je zavádzajúce, nakoľko predkupné právo v prípade nájomného vzťahu bolo rozhodujúcou podmienkou, a to vo forme vecného práva s jeho registráciou.

V prípade argumentácie, ktorá sa týkala právnej kvalifikácie, súd odkazuje na svoju argumentáciu uvádzanú vyššie.

Je veľmi obtiažne zaujať právne stanovisko k argumentácii, že žiadosť o poskytnutie NFP nebola povinným úkonom a keďže ide o nevymáhateľný a nenárokovateľný akt, nemožno v žiadosti hovoriť o povinných údajoch a pre prípad nepredloženia všetkých určených príloh môže byť jedinou sankciou neakceptovanie žiadosti.

Obdobného charakteru je argumentácia, že vybudovaním inžinierskych sietí môže dôjsť ku znehodnoteniu pozemkov majiteľa a vydávať to za nepochopenie projektovej schémy hraničí so základmi logiky, nakoľko účelom celého NFP bolo vlastne vybudovanie inžinierskych sietí a ďalšej infraštruktúry pre priemyselný park.

Naplnenie objektívnej stránky u obžalovaného Z.. J. U. súd vzhladol v konaní - podpise dodatku k nájomnej zmluve a jeho následnom nepredložení ku žiadosti o poskytnutie NFP a v opomenutí - pri zabezpečovaní registrácie predkupného práva, ako aj pri neoznámení, že mesto nezískalo vplyv v obchodnej spoločnosti Z. G..Y... O nezískaní vplyvu síce rozhodli poslanci, ale v zmysle listinného dôkazu, na ktorý súd skôr poukázal, bol obžalovaný povinný do siedmich dní túto skutočnosť oznámiť. Mestské zastupiteľstvo rozhodlo o tom ešte dňa 26.09.2005.

Objektom protiprávneho konania trestného činu subvenčného podvodu podľa § 225 Trestného zákona je cudzí majetok, v tomto prípade špecifický majetok vyplývajúci z jednotlivých rozpočtov. Objektom protiprávneho konania kvalifikovaného ako trestný čin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev, sú finančné záujmy Európskej únie.

S poukazom na odlišné objekty súd konanie kvalifikoval ako jednočinný súbeh s tým, že boli naplnené všetky zákonné znaky oboch trestných činov.

V zmysle vyššie citovaných ustanovení Trestného zákona u oboch trestných činov je subjekt určený všeobecne a u obžalovaného Z.. U. neboli zistené žiadne okolnosti vylučujúce jeho trestnoprávnu zodpovednosť.

Pri posudzovaní subjektívnej stránky súd dospel k záveru, že obžalovaný Z.. J. U. sa konania, ktoré mu je kladené za vinu, dopustil, hoci vedel, že svojim konaním môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený, čo súd hodnotil ako nepriamy úmysel v zmysle § 15 písm. b/ Trestného zákona. Obžalovaný jednoznačne vedel, že v jeden deň a v podstate súčasne podpisuje nájomnú zmluvu a zároveň dodatok k tejto nájomnej zmluve, ktorý bol rozhodujúci pre posudzovanie, či žiadateľ spĺňa požiadavky vo vzťahu k pozemkom. Rovnako vedel o rozhodnutí mestského zastupiteľstva zo dňa 26.09.2005 a podľa čestného prehlásenia bol uzrozumený s povinnosťou písomne oznámiť takúto zmenu. Súd v žiadnom prípade nehodnotí ako zavinenie obžalovaného duplicitný leasingový a nájomný vzťah, o ktorom obžalovaný podľa žiadneho dôkazu ani nevedel.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že konanie popísané v skutkovej vete smerovalo k tomu, aby nenávratný finančný prostriedok určený výhradne pre Mesto R. ako konečného prijímateľa, bol reálne poskytnutý súkromnej spoločnosti Z. G..Y., resp. vzhľadom k personálnemu prepojeniu vlastníkov pozemkov pre O. N.. Keďže reálne nedošlo počas funkčného obdobia obžalovaného ku žiadnemu vyplateniu finančného príspevku a dokonca aj žiadosť o prvú platbu bola podaná až po skončení funkčného obdobia obžalovaného, súd takéto konanie hodnotil ako úmyselné vytváranie podmienok na spáchanie zločinu, pričom nedošlo k pokusu ani dokonaniu.

S poukazom na výšku schváleného nenávratného finančného príspevku vo výške 228. 515 000,-Sk, pričom jednotlivé čiastky mali pochádzať z Európskeho fondu vo výške 180.406 579,-Sk, zo štátneho rozpočtu vo výške 48. 108 421,-Sk a od Mesta R. vo výške 12. 027 000,-Sk a tieto sumy presahujú škodu veľkého rozsahu, ktorou sa rozumie päťstónásobok škody malej, t.j. 8.000,-Sk. Súd potom konanie obžalovaného kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a/ Trestného zákona a obzvlášť závažný zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, v oboch prípadoch v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný Z.. J. U. doposiaľ nebol súdne trestaný. V mieste bydliska neboli získané k jeho osobe žiadne negatívne poznatky. Podľa ním predložených lekárskejších správ súd skonštatoval u obžalovaného v čase rozhodovania závažné zdravotné problémy.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zásad pri ukladaní sankcií v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona. Pri zbiehajúcich sa trestných činoch ukladal trest za trestný čin prísnejšie trestný, ktorým bol v danom prípade trestný čin subvenčného podvodu, u ktorého podľa § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a/ Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody na 10 až 15 rokov. Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona prihliadal súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, pričom ako poľahčujúcu okolnosť hodnotil podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona riadny život obžalovaného pred spáchaním trestného činu a podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona ako priťažujúcu okolnosť, že spáchal viac trestných činov, aj keď v jednočinnom súbehu.

V zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona vzal súd do úvahy pomery páchatel'a, najmä jeho aktuálny zdravotný stav a dospel k záveru, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Súd súčasne vychádzal aj z ustanovenia § 39 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, v zmysle ktorého môže byť znížený trest pod dolnú hranicu aj vtedy, ak súd odsudzuje páchatel'a za prípravu na zločin a ak vzhľadom na povahu a závažnosť prípravy má súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Podľa § 39 ods. 3 písm. c/ Trestného zákona pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako 5 rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň 10 rokov. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody úplne na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby.

Napriek ustanoveniu § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, v zmysle ktorého páchatel'a obzvlášť závažného zločinu súd zaradí do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, avšak v súlade s ustanovením § 48 ods. 4 Trestného zákona s poukazom na osobu obžalovaného, tohto zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnásť) odo dňa oznámenia rozsudku, pokiaľ sa ho oprávnená osoba výslovne nevzdala. Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka. V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, manželka a družka, pokiaľ to nie je proti jeho vôli. Odvolanie proti rozsudku sa podáva prostredníctvom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku na Najvyšší súd SR v Bratislave.